

2390

इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळे.

—: हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :—

ग्रंथ क्रमांक

४३४/वे७४[३३०]

ग्रंथ नाम

गीता.

विषय

म. वेदांत.

वेदांत

राय सोळावा

परानि श्लोक.

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ अश्वत्थयासिमूढ ऊर्ध्वं अथ श्वशाखा संसारपिंपळ असा जविनाशदेख ॥
खातेवरीचहूकडे मूढ फांदियाचा केसांत देहणा निसंशय अर्जुनाचा ॥ १ ॥ संगेश्रीरंगपार्थीद्वंद्व
रस्वकरीशस्वनिःसंगज्याचे तोडायो तोचियेथे नरवरविटपादक्षषेराग्यज्याचे मानातेजाळिता
जोमोहतरुसमुळीनाशिळासंगदोषा टाकिअध्यात्मपाहिसमूळ निवटिलाकामितोमुक्तदोषा
तोपावेत्यास्थानाफिरुनिपरतने जेथुनियाघटने जेथेसूर्यप्रभातेसीतरुचहाज्जि जेथेसिरना ॥
पावेतेथेअसाहानरवरनिपुणज्ञानवैसग्यज्याचे तेयाजीवासजाणेभनसहितघडेवर्तनेजन्मज्या
चे ३ जाजाजातोशरीरित्यजुनिजुनीतनू तेथेज्ञानेद्रियाते सांगातेथेमनातेमगशिरततनुभो
गीतोभोगतेथे पैयातेमूढमाणिक्यमणिनवसतीजाणतीतत्वज्ञानी जेकायादेद्रियातेदृढतरदमीती
पावतीतेनिहानी ४ जेकायादेद्रियातेदमेनविषयीचेफारगांढेठिलेजे सांगेआत्मानदेसंश्रम
बहुतकरो मूढअज्ञानतेजे जेआहेसूर्यबिंबाहोमकरअनकीतेजमाझेचिजाणेभुतातेमीचिधती
धरणीतशिरुनिऔषधीरुगिजीणे मोहहीजठरुगिस्मणुनिपचतसेअन्नहेचोत्रकारी ॥
प्राणापानासिजेव्हामिळनघउतसेवायुसंचारकरी सर्वाचेमीवाशीरीबसूनीनरवराज्ञानदेतोविशे
षी ज्ञानाचानाशकृतीमजहूनिदुसराजाणतानाहिविशेषी ५ वेदीमीजाणिजेतोसकुळबद
सेसार्थवेदांततामी जाणेतोइशमीगाइतरउभयजेत्याहुनिवगळामी लोकीसर्वाभूतातेक्षरबळ
खदजाअक्षरुउत्तआहे मीयादोद्याहुनीहीइतरपुरुषजेउत्तमूतोचिआहे ७ जेयालो
कत्रयातेथरुनिभरीसेपोषिताईश्वरुमी लोकीवेदिस्तविलाहणुनीस्मणतोजे उत्तमूतोचिहामी ॥

गी०

३

(२)

ऐसा जाणे मला जो मूढ पण त्या जनि तो चिमटून पावे ऐसे हे गुह्य शास्त्राति लभ्युनि गीता अध्याय पं
थरावे ८ केले श्री हृषीचे चरण रजमु खितो जगन्नाथ धर्ता ॥ गोष्ठी व्याख्यान रन्यान हे तो
नरुचे लचतुरामानवा श्रेष्ठ धर्ता ॥ झालो निःसंग पाहि कृष्ण गुरु रूपे मुक्त मी स्थुळ देही ॥ देहि
देहास त्यागी त्यजुनि विषमता शांति संशोती देही १ ५ ५ ॥
श्री भगवानुवाच अभयं सत्त्वसंशुद्धिर्ज्ञानयोगव्यवस्थितिः सानंदमश्च यज्ञश्च स्वाध्यायस्त
प आर्जवं १ टिका घोटशाध्यायी ज्ञान संपत्ति ची लक्षणे भगवंत संगतो । अभय असावे ।
भय हे मनाची वृत्ति होय ते हि दुसऱ्या पासून भय होते तर जो अहितीय आत्माराम झाला हेत
उरले चना हि भगभय कोणा पासून कावे यास्तव अभय हे ज्ञानाचे लक्षण १ सत्त्वसंशुद्धि
असावी । सत्त्व लक्षण जे अंतःकरण ते शुद्ध असावे । ते शुद्ध उत्तम कर्म करून होते निषिद्ध पदार्
थ समुळीवर्जावे निषिद्ध लक्षण जे अशास्त्रीय आचरण अभक्ष जपान अगम्य अविशिष्टि
अविहित इतके न करून ज्या आश्रमी आहे त्याची यथार्थ मार्गे आचरता सत्त्व शुद्धि होते हे ज्ञा
नि पुरुषाचे मुख्य लक्षण ॥ २ ॥ ज्ञान योग व्यवस्थितिः ॥ असावी अखंड ज्ञानानुसंधान ।
असावे ॥ अनात्मवृत्ति अज्ञान यास लक्षण क्षणानिरसीत जावे हे ज्ञानि पुरुषाचे लक्षण तिसरे ।

॥ ३ ॥

ता

३०

९८

३

१२५ अतादानअसावे। दानह्मणजेदक्षणातेरक्षणा मुखाकीजे मुमुक्षुहोवुन अनन्यशरण अलास्या
सत्तानसांगावे। नमुमुक्षुमेरअधममध्यमलक्षणा ससत्त्वमूर्ति ज्यावैद्यवाहिक त्याचिउ
पासनासांगावी केवेळ अधम आणि संताचे मरि संगत धरितो। त्यास सत्कर्मसांगावे हे दानाचे
चिन्ह। आणि सर्व प्राणिमात्रास दंडन कराना भयन द्यावे हे हि दानाचे लक्षण। आपणास मिळाले
भक्ष अधिक असले वा दुन भक्षावे ॥ अता दमअसावा ॥ दमह्मणजे अंतरेंद्रिय नियंत्र हा दम
॥ ५ ॥ यत्तश्च ॥ यत्तह्मणजे ज्ञानाभ्यास तोय तहोय जेथे विष्णु आत्मा मस्फुरित होय अ
तो वैविष्णुरिति श्रुते। आणि दक्षिण पूर्णमासादिक हे हि अधिकार परते यत्तहोय हे यत्ताचे ल
क्षण ॥ ६ ॥ अता स्वाध्या असावा। स्वाध्यायह्मणजे वेद जप। आणि ब्रह्म यज्ञ। अथवा ना
मसंकीर्तन। उपनिषद्भाग्याचे पठण। अथवा। स्वह्मणजे आत्म्याचे ध्यान। तो स्वाध्याय
हे स्वाध्याय लक्षण ॥ ७ ॥ आता तपअसावे। तप ते पुढे सांगणार। आहें तकायिक वाचिक
मानसिक त्याचा विस्तार पुढे होय ॥ ८ ॥ आर्जवअसावे आर्जवह्मणजे सर्वासीनीट अ
सावे वाकडे कोणासिन सावे सर्वास आवडे ऐसेवर्त्तावे ॥ हे आर्जव ॥ ९ ॥ श्लोक ॥ अहिंसा
सत्यमक्रोधस्त्यागः शान्तिरपैशुनं ॥ दया भूतेष्वलोलुप्त्वं मार्दवं हिरचापलं ॥ १० ॥ टीका ॥

(3)

गी० अहिंसा असावी । तीचे लक्षण तेराव्या तसांगी तले प्राणिमात्रास दुःख न द्यावे ॥ १० ॥ सत्य असावे ॥ सत्य म्हणजे सत्य स्वरूप तेथे निष्ठा ठिवून इतर दृश्य असत्य येथे जनादर आणि सत्य प्रिय बोलावे पवित्र बोलावे । हे सत्य लक्षण ॥ ११ ॥ अस्तेय असावे । म्हणजे चोरिकरून ये मने करून हि पारख्या वस्तुचा अभिलाष करून ये ॥ १२ ॥ क्रोध न सावा ॥ १३ ॥ त्याग असावा । त्याग म्हणजे संन्यास की घमात्र उच्चार केल्यावर ग्रहण करा याचा अधिकार राहात नाही ॥ याकता तो त्याग खरा ॥ आणि सर्व वस्तु त्याग तो हि करीत जावा ॥ १४ ॥ शान्ति असावी ॥ शान्ति म्हणजे सर्व वासने चि शान्ति । की । कोणचा हि विशि उद्योग न घडे म्हणजे ते शान्ति पुरव्य ॥ १५ ॥ अपैशून्य असावे ॥ पिशुनता म्हणजे दुसऱ्याचा द्राह्म करणे तो करून ये ॥ याचे नाव अपैशून्य ॥ आणि या हा डि हि सांगून ये सहज हि कोणा विगोष्ट कोणा पासी न बोलावी । हे अपैशून्य ॥ १६ ॥ दया भुताचे ठाई असावी ॥ १७ ॥ अलातुल असावे म्हणजे लालूचन सावी ॥ १८ ॥ मार्दव असावे म्हणजे नम्र असावे गलित वृत्तीने असावे । उद्धत न सावे ॥ १९ ॥ ही असावी म्हणजे निंद्य पदार्थ भक्षणचे निंद्य बोलणे निंद्य वर्तनाचे ठाई ल जा असावी ॥ २० ॥ अचपल असावे । चपल न सावे स्थिर लेवत जावे ॥ २१ ॥ शोक ॥ तेजः क्षमा धृतिः शौच मद्रो होनातिमानिता ॥ भवंति संपदं देवी मभिजातस्य भारत ॥ ३ ॥

टी०

अ०

१६

४

(3A)

टिका ॥ तेज असावे सत्कर्मि उद्युक्त शुभा असावी । जैसा पृथिवीवर मळमूत्रादिक कर्ता पृ
थिवी सोसिते तैसे लोका हि वर्म क रून निंदिताना प्रकारे गांजिला तर तैसे सावे ॥ २३ ॥
धृति आसावी । धैर्य ऐसे की आकाश हितु दून पठले तर चित उळमळी ना हे धृतीचे लक्षण
॥ २४ ॥ शौच असावा । अंतरिकाम वासने चा मळ न सावा बाह्य मृत्तिका जळे शौच करावा ॥
हा शौच ॥ २५ ॥ अदोह असावा । आपणा हून तप आधी क साने अधिक आचारे अधिक
त्याचा दोह न करावा ॥ २६ ॥ नातिमानिता । अवमान कोणचा ही न करावा ते करास हे आप ।
णा हून श्रेष्ठ मानावे हे दैव संपत्ति जे ते या प्रकारची सांगतली इतकी चिंहे तो दैव संपदवान् ।
ज्ञानिपुस पास हे चिंहे आगत्य ॥ २७ ॥ श्लोक ॥ दंभो दर्पो भिमान श्वक्रोधः पाशुष्यमे
व च ॥ अज्ञानं चाभिजातस्य पार्थ संपदमासुरी ॥ टिका ॥ ॥ आता आसुरी संपत्तीची ल
क्षणे सांगता हेत ॥ दंभ अहं जे स्तान संध्या आचारे लोकास दाखवावा । उत्तम वस्त्रे टिके माळा
श्रीमुद्राभस्मे जुळ न हे बाहेर दाखवावे । अतरी काहि चनाही ॥ अस्मी यज्ञ के ल सत्कर्म के
ली तीर्थ के ली हे सौगावे याचे नाव दंभ ॥ १ ॥ हपीचे लक्षण धनाचामद विद्येचामद अभि ।
जनाचामद तारुण्याचामद लावण्याचामद । चातुर्याचामद ऐश्वर्यसत्तेचामद अनेक मद इत
के मद करून इतरास तुच्छ मानितो । ऐसा दर्प जाणावा ॥ २ ॥ अभिमान तो तर प्रसिद्ध देहा

(५)

गी० भिमानमानितात ॥ ३ ॥ क्रोधतोतरप्रसिद्ध ॥ ४ ॥ पारुष्यत्यणजे निष्ठुरभाषण ५ अज्ञा
 नद्वयणजे अविवेक ॥ हराक्षसाच स्वभाव पुरुषाच वाई असले तो हिराक्षसच होय ॥ ६ ॥ ॥
 ५ ॥ श्लोक ॥ दैवी संपूर्ण द्विमोक्षाय निबंधाय आसुरी मता ॥ मा शुचः संपदं दैवीमभिजातो सिपांडव
 ॥ ५ ॥ टीका ॥ दैवी संपत्तये ते मोक्षासंदेते आसुरी संपदं भवति वासंदेते । तूज जे नाशो ककरोत को
 दैविसंपत्तीप्रमाणवर्तणूक करत्यणजे मुक्त होसील ॥ ५ ॥ श्लोक ॥ द्वौ भूतसर्गौ लोके स्मि दैव
 आसुर एव च ॥ दैवो विस्तरशः प्राक्त आसुरं पार्थ मे शृणु ॥ ६ ॥ टीका ॥ आसुरी संपत्ति
 टीका वीत्यणून भगवान्सांगता हेतया भूतोऽस्मिन्निदोषकारचायेक दैवसंपत्तिचे प्राणियेक ।
 आसुरिचे प्राणी दैविविस्तारे सांगीत कीतसे आसुरी हि विस्तारे आईक ॥ ६ ॥ श्लोक ॥ प्रवृत्ति
 च निवृत्ति च जनानां विदुरासुराः ॥ न शोचं न पिचाचारो न सत्यं तेषु विद्यते ॥ टीका ॥ जे जसु
 रप्राणित्याची लक्षणे ऐसी । ज्याला प्रवृत्ति मार्ग कळेना । निवृत्ति मार्ग कळेना । त्याला शोचं ना
 हि । आचार ना हि सत्य ना हि ऐस प्राणी आसुर ॥ ७ ॥ श्लोक ॥ असत्यमप्रतिष्ठं जगदाह
 रणीश्वरं ॥ अपरस्य रसं भूते किमन्यत्कामहेतुकं ॥ ८ ॥ टी० ॥ सत्यजे वेदशास्त्र हे त्यास प्रमा
 ण नाही । हे लुटका हात वेदाचे कर्तृ तिघे होत मुनियेक भंडि निशाचर तिघा हि केला वेद । तो लुट
 का त्याप्रमाणे करीस बर्तावे । मग धर्म अधर्म हे सत्य केचे । हे जगतर सहज च होत त्याला ध
 र्माधर्म कशास पाहिजे या जगास मूळ काम होय । स्त्री पुरुष मिळाली तेथून उत्पत्ति होते ॥

 टी०
 जग०

 ३१
 १६

५

(4A)

येयेविधिपुरःसरविवाहकेलातरचलेकरेहोतीलनाहितरभरुतेस्त्रीपाशीजेल्ह्यानेकाय
होतनाहिततस्मातजगहेयासकाममूळहोयधर्माधर्मवेदप्रमाणयाचेप्रयोजननाहीऐसज
सराचेमतपुढेहितेचलक्षण॥ ८ ॥ श्लोक ॥ एतादृष्टिमवष्टभ्यनष्टात्मानोत्पबुद्धयः
प्रभवस्युयकर्मणिः क्षयायजगतोहिताः॥ ९ ॥ टीका ॥ लोकजेअज्ञानीपारवडीत्याप्रभा
णेचाळावे। मळिनजाहेचित्तज्याचे। अल्पबुद्धिदिसते। पदार्थाचेवाईभरवसामानुनवर्ता
वे। उग्रकर्माचेवाईप्रवर्तावेजेजेजगचानाराहोय॥ ९ ॥ श्लोक ॥ काममाश्रित्यदुःपूरदंभमा
नमहान्विताः॥ मोहाद्गृहीत्वासुद्राहन्प्रवर्ततेशुचिव्रताः॥ १० ॥ टीका ॥ जेकधीतत्तहो
यिनातऐसाकामजे। त्याकामातेंअंगिकारुनदंभमानमदेकरुनयुक्तहोताहेतक्षुद्रदेवतां
चेअनुष्ठानिप्रवर्तताहेतयामंत्रेकरुनधनप्राप्तिहोतेऐसेमंत्राचेअनुष्ठानिप्रवर्तताहेत॥
मांसादिकभक्षिताहेतविषयासक्तितपरहोताहेत॥ १० ॥ श्लोक ॥ चिंतामपरिमयांचमलयांता
मुपाश्रिताः॥ कामोपभोगपरमाएतावदितिनिश्चिताः॥ ११ ॥ टीका ॥ सदैवाचिंतावाहताहेत
मरेतोवरकथिनिश्चितकोणेविशिहोणवनाह॥ कामभोगहाचभोगिल्यानेपुरुषार्थआणिस्त्रि
याहुनवृथाजन्मासजाल्याचेसार्थकहेचकोपैकामिळवावाविषयभोगवेनाहितरवृथाजन्म
सजालाजसरह्यणताहेत॥ ११ ॥ श्लोक ॥ आशापाशवातेर्बद्धाः कामक्रोधपरायणाः॥
इहंतेकामभोगार्थमन्यायेनार्थसंचयान॥ १२ ॥ टीका ॥ आशांचेपाशासहस्रकजेतहि।

(5)

गी०

६

बंधनपावले कामक्रोधपरायण झाले चोरिहिकरावी सिंदळकीहिकरून कामभोगसंप्रदावेत्मण
 नअन्यायमागि मवताहेत धनमिळविताहेत ॥ १२ ॥ श्लोक ॥ इदमद्यमया लब्धमिमप्राशुपम
 नोरथं ॥ इदमस्तीहमपि मे भविष्यति पुनर्धनं ॥ १३ ॥ मग चोरिचे अपहाराचे धुनावरसंपन्न होवू
 न गोष्टिवा लताहेत रते केतर धन आज मिळविले पुढे रत के मिळणार आहे रत के तर गाठोडीत आ
 हे पुढे हिया मकोरे वर्षा ने वरी बंधन मेळवीन ॥ १३ ॥ श्लोक ॥ असौ मया हतः शत्रुर्ह निघेन्यप
 रानपि ॥ ईश्वरोहमहं भोगी सिद्धो हं बलवान् सरवी ॥ १४ ॥ टीका ॥ हा होता माझा शत्रु तो तर मी
 मारला आणखीही जेमजसी वाकडे होती रते मी मारीन ॥ मी ईश्वरच आहे भोगितो मीच आहे या
 उत्तम स्त्रिया जितक्या त्या मीच भोगल्या सिद्धितो मीच आहे माला पाप पुण्य स्रम जे काय बळवंत
 हि मजसारखा कोण आहे ॥ सरवी हि मजसारखा कोण नाही ॥ १४ ॥ श्लोक ॥ आढ्या जिजन
 वानि स्मिको न्योस्ति सदृशो मया ॥ यक्ष्ये दास्यामि माहिष्ये रसज्ञान विमोहिताः ॥ १५ ॥ टी०
 धनाढ्या मध्ये श्रेष्ठ तो मीच आहे ॥ मजसारखा कोण तव का भावु बंद आणखी कोणाला आहेत ॥ मजसा
 रखा या लोकी कोणीच नाही ॥ मीयज्ञ कर्ता देणारही मीच दानाचा ऐशा असने मोहिले आसुर
 ह्यणतात ॥ १५ ॥ श्लोक ॥ अनेकचित्तविभ्रंता मोहजारुसमावृताः ॥ प्रसक्ताः कामभोगे पुपतंति न
 रकेश्वरौ ॥ १६ ॥ टीका ॥ चित्तचे गड अनेक भ्रंति मोहजारुच्याने वेढले कामभोगी असत ते नरकांत
 पडताहेत अशुची प्राणी ॥ १६ ॥ श्लोक ॥ आत्मसंभावितस्तद्व्याधनमानमरान्विताः ॥ यज
 तेनामयज्ञैस्तदंभेनाविधिपूर्वकं ॥ १७ ॥ टीका ॥ आपण संभावित सणोन गर्वीचढला आहे ॥

टी०

अ०

१५

६

(54)

धनमानमदेयुक्तमगदंभेकरुनयत्करिताहेतअविधिपूर्वकयथास्मृतेनाही॥ १७॥ श्लोक॥ ॥
अहंकारबलद्वेषकामक्रोधचसंश्रिताः॥ मामात्मपरदेहेषुमद्विषतोभ्यसूर्यकाः॥ १८॥ टीका॥
अहंकारबलद्वेषकामक्रोधइतकेकरुनयुक्तमोजोईश्वर आपलेदेहीपराचैदेहीवर्ततो त्याआत्म्या
चाद्वेषकरिताहेतनिंदिताहेत॥ श्लोक॥ तानहं द्विषतः कुरान्संसारेषुनराधमान॥ क्षिपाम्य
जस्यमशुभानासुरीचेवयोनिषु॥ १९॥ टीका॥ तमाझाद्वेषकरणारजेकूरप्राणी त्यालासंसारा
चेगईयोजितोज्यायोनीचेगईदुर्धरयातनाआसुरीयोनीतेथेत्यामूढासेघालितो॥ १९॥
श्लोका॥ आसुरींयोनिमोपन्नोमूढजन्मनिजन्मनि॥ मामप्राप्यैवकौंतेयततोयास्यधमंग
तिं॥ २०॥ टीका॥ मूढजेहेतेजन्मजन्माचेगईअसुरीयोनीपावलेतेमालानभजताअधम
योनीप्रतीपावताहेत॥ २०॥ श्लोक॥ त्रिविधंनरकस्येदं द्वारंन्नाशनमात्मनः॥ कामःक्रोध
स्तथालोभस्तस्मादेतत्रयं त्यजेत्॥ २१॥ टीका॥ नरकासजावयाचेतीनद्वारोदेआहेतकाम
क्रोधलोभहेतीनज्याचेगईतोआत्मज्ञानाच्यानाशकरुननरकासजाण्यातिघाकरताहे
तेत्यणूनहेतिन्हीआधिदाकावे॥ २१॥ श्लोक॥ एतैर्विमुक्तः कौंतेयतमोद्वारैस्त्रिभिर्नरः॥
आचरत्यात्मनः श्रेयस्ततोयातिपरंगतिं॥ २२॥ टीका॥ हेतमाचितीनद्वारयापासूनजोसुटला
तोआत्मसाधनीनिर्विघ्नलागलाअस्तापरंगतीतेपावतो॥ २२॥ श्लोका॥ यः शास्त्रविधि

(6)

गीता. मुत्सृज्य वर्तते कामकारतः ॥ न स सिद्धि मवाप्नोति न सुखं न परांगति ॥ २३ ॥ टीका ॥ जेयाशा
६७ स्त्राप्रमाणे वर्तत नाही कामी होवून अविधीशा स्त्रे जे तेथे निष्ठा ठेवून तेच मुख्य मानितो त्या प्रमा
णे निविध्याचरण जे त्याच्या ठाई पुण्यभा वधरितो त्यास मुक्तता कधीही होणे नाही ॥ सुख हो
णे नाही ॥ पुढे जन्म हि धड होत नाही ॥ २३ ॥ टीका ॥ तस्मात्प्राप्तां प्रमाणे ते कार्य कार्य व्यव
स्थितो ॥ ज्ञात्वा शास्त्रविधानोक्तं कर्म कर्तुमिहार्हसि ॥ २४ ॥ टीका ॥ म्हणून अर्जुना अविधी
शास्त्रा वाकून वेदविहित शास्त्रे जे त्याप्रमाणे वर्तते ते कार्य बोळखावे अकार्य बोळखावे शास्त्र
विधान जाणून कर्म करणे ऐसी आहारी संपत्ती वाड शाध्याई सांगीतली ॥ ऋषीश्वरी प्रीती
पावो ॥ २४ ॥ ६७ ॥

अ०

१६५

७

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com